

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/207/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214205359
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8214205359.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1. X. S., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, 2. V. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, 3. Q. P., Ď. XX, V.R., za účasti vedľajšieho účastníka G. - V. U. R. W. „., K. J. X, XXX XX V., H.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Monika Marjanovič, Urbánkova 1532/6, Košice, o zaplatenie 5.552,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.000 eur spolu s 10 % ročným úrokom z omeškania od 7.8.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovaným v 1. až 3.rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 398,40 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa voči žalovaným v 1.-3.rade žalobou podanou na súde dňa 21.7.2014 domáhal zaplatenia sumy 5.552,40 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 2.8.2010 do 6.8.2011 vo výške 61,43 eur a úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 5.552,40 eur od 7.8.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 uzavretej s obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola na žalobcu postúpená pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania. Právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 5.8.2005 zmluvu č. XXXXXXXXXX so žalovanými v 1.-2.rade, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Žalovaný v 3.rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Na základe tejto zmluvy boli právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. poskytnuté peňažné prostriedky žalovaným v 1.-2.rade výške 6.638,78 eur, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať formou mesačných splátok vo výške 92,54 eur vždy k 1.-vému dňu v mesiaci. Žalobca uviedol, že pohľadávka, ktorá bola na neho postúpená predstavuje sumu 8.933,92 eur na istine, na riadnom úroku 0 eur, na úroku z omeškania sumu 690,00 eur, avšak v tomto konaní si voči žalovaným uplatnil len splátky úveru splatné od 1.8.2010 do 1.7.2015 v počte 60 a celkovej výške 5.552,40 eur (rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Splátky pôvodne splatné od 1.9.2011 do 1.7.2015 sa stali splatnými dňa 6.8.2011, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si žalobca neuplatnil.

Žalobca poukazoval na skutočnosť, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takom prípade neprichádza do úvahy použitie ustanovení Občianskeho zákonníka ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve.

Do tohto konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných vstúpilo G. - V. U. R. W. „„, pričom súd pripustil vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania uznesením zo dňa 30.6.2015 č.k. 6C/207/2014-78, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.10.2015 č.k. 17Co/305/2015-87.

Na pojednávanie nariadené na deň 30.5.2016 sa nedostavil žalobca, ani žalovaná v 1.rade ani vedľajší účastník a jeho právny zástupca, ktorej predvolanie na pojednávanie bolo riadne a včas doručené. Právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast' ako aj neúčast' vedľajšieho účastníka ospravedlnil. Žalovaná v 1.rade svoju neúčast' neospravedlnila. Preto v súlade s ustanovením § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec bola prejednaná bez prítomnosti žalobcu, žalovanej v 1.rade a vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy. Právny zástupca žalobcu a žalovaní v 2.-3.rade sa pojednávania zúčastnili. Súd na tomto pojednávaní uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a toto pojednávanie odročil na deň 20.6.2016 za účelom verejného vyhlásenia rozhodnutia.

Súd v tejto veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 7.7.2014 s prílohami, a to zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.8.2005, dohodou o ručení zo dňa 5.8.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011, výzvou k úhrade zo dňa 18.7.2011, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.6.2011 spolu a príslušnou časťou prílohy, výzvou k úhrade a oznámením mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2011, výsluchom žalobcu a žalovaných v 2.-3.rade, vyjadrením vedľajšieho účastníka a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaní v 1.-2.rade ako spoludlžníci uzavreli dňa 5.8.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 200.000 Sk (6.638,78 eur), a ktorý sa žalovaní v 1.-2.rade zaviazali splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 2.788 Sk (92,54 eur) vždy k 1.dňu v mesiaci pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 10,60 %, RPMN vo výške 5,31 % s konečnou splatnosťou dňa 1.7.2015.

Z predloženej dohody o ručení zo dňa 5.8.2005 vyplýva, že žalovaný v 3.rade vyhlásil, že podľa ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka uspokojí pohľadávky veriteľa uvedené v článku II. tejto dohody.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.6.2011 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania postúpená na žalobcu.

Právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky listom zo dňa 18.7.2011.

Podľa tvrdení žalobcu z dôvodu porušenia povinností žalovaných v 1.-2.rade splácať poskytnutý úver riadne a včas žalobca v podaní zo dňa 18.7.2011 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 18.7.2011 a vyzval ich na okamžité uhradenie dlžnej čiastky najneskôr do 1.8.2011.

Žalovaní v 1.-2.rade vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 15.12.2014 ako aj žalovaná v 3.rade vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16.12.2014 vzniesli námietku premlčania, pretože premlčacia doba je 3ročná a začína plynúť z jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Poukazovali i na právny režim spotrebiteľských zmlúv.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení doručeným súdu dňa 14.1.2016 uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere, a preto vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. Mal za to, že na žalobcu bol postúpený živý úver, čo nie je možné, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, preto ani nemôže vyhlasovať ich mimoriadnu splatnosť. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Musí byť splnená

aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní. Preto nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, vo vzťahu k žalovanému nemôže byť postúpenie platným právnym úkonom pre rozpory so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom došlo k porušeniu § 92 odsek 8 zákona o bankách, žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov. Poukazoval i na nesprávny údaj o RPMN vo výške 5,31 %, pretože je nemožné, aby RPMN bola nižšia ako ročná úroková sadzba.

Žalobca na pojednávaní dňa 28.4.2016 uviedol, že výklad ustanovenia § 92 odsek 8 zákona o bankách v podobe jeho prezentácie vedľajším účastníkom nie je správny. Aj v prípade nezaslania výzvy, ktorá v prípade omeškania presahujúceho 1 rok sa ani nevyžaduje, by mohlo dôjsť maximálne k porušeniu bankového tajomstva, ktoré by viedlo k sankciám podľa zákona o bankách, avšak nezneplatňuje zmluvu o postúpení.

Výzvou zo dňa 18.5.2016 doručenou žalobcovi dňa 24.5.2016 súd vyzval žalobcu na preukázanie dôkazu svedčiacom o splnení zákonných predpokladov podľa § 92 odsek 8 zákona o bankách.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 27.5.2016 zobral žalobu späť vo výške 1.000 eur z dôvodu úhrad zo strany žalovaných a voči žalovaným sa po späťvzatí domáhal zaplatenia sumy 4.552,40 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 2.8.2010 do 6.8.2011 vo výške 61,43 eur a s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 5.552,40 eur od 7.8.2011 do 31.7.2014, zo sumy 5.502,40 eur od 1.8.2014 do 28.8.2014, zo sumy 5.452,40 eur od 29.8.2014 do 30.9.2014, zo sumy 5.402,40 eur od 1.10.2014 do 19.1.2015, zo sumy 5.352,40 eur od 20.1.2015 do 16.2.2015, zo sumy 5.302,40 eur od 17.2.2015 do 5.3.2015, zo sumy 5.252,40 eur od 6.3.2015 do 15.4.2015, zo sumy 5.202,40 eur od 16.4.2015 do 20.5.2015, zo sumy 5.152,40 eur od 21.5.2015 do 11.6.2015, zo sumy 5.102,40 eur od 12.6.2015 do 9.7.2015, zo sumy 5.052,40 eur od 10.7.2015 do 12.8.2015, zo sumy 5.002,40 eur od 13.8.2015 do 21.9.2015, zo sumy 4.952,40 eur od 22.9.2015 do 16.10.2015, zo sumy 4.902,40 eur od 22.9.2015 do 19.10.2015, zo sumy 4.852,40 eur od 12.11.2015 do 21.12.2015, zo sumy 4.802,40 eur od 22.12.2015 do 22.1.2016, zo sumy 4.752,40 eur od 23.1.2016 do 25.2.2016, zo sumy 4.702,40 eur od 26.2.2016 do 22.3.2016, zo sumy 4.652,40 eur od 23.3.2016 do 14.4.2016, zo sumy 4.602,40 eur od 15.4.2016 do 23.5.2016, zo sumy 4.552,40 eur od 24.5.2016 do zaplatenia.

Žalobca v tomto podaní zároveň uviedol, že jeho pohľadávka premlčaná nie je, pretože si uplatňuje neuhradené a nepremlčané splátky úveru splatné od 1.8.2010 do 1.7.2015, pričom podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba štyri roky. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka, len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práv zo zmluvy podľa Obchodného zákonníka je dlhšia. Vo vzťahu k zmluve o úvere poukazoval na absolútny obchod, čo znamená, že sa vždy bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Poukazoval na to, že pokiaľ zmluva bola uzavretá dňa 5.8.2005, pričom v období do 31.7.2015 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8.časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ, tak na účastníkov tejto zmluvy sa nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f odsek 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 odsek 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. Pokiaľ teda pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžníkom spotrebiteľ, tak nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 OZ. K jeho aktívnej legitimácii uviedol, že túto preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky a ustanovenie § 92 odsek 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Doručenie písomnej výzvy dlžníkovi nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, a s jej nedoručením môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Navyše v súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1243 dní, teda súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. V zmysle uvedeného by právny predchodca žalobcu neporušil ustanovenie § 92 odsek 8 zákona o bankách aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. Navyše z ustanovenia § 92 odsek 8 zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Zákonodarca rozlišuje dva pojmy, a to pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku.

Podľa ustanovenia § 96 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ustanovenia § 96 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Keďže žaloba bola vzatá späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.000 eur s príslušenstvom a žalovaní nemali námietky voči späťvzatiu žaloby, preto súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 96 Občianskeho súdneho poriadku konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, o spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 524 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa ustanovenia § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2.rade bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.8.2005. Na základe tejto zmluvy bol žalovaným ako spoludlžníkom poskytnutý úver vo výške 6.638,78 eur, ktorý sa zaviazali splácať formou pravidelných mesačných splátok splatných k 1.dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru 1.7.2015. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanými, ktorí sú fyzické osoby - nepodnikateľmi (čo vyplýva z označenia žalovaných v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd zastáva názor, že vyššie uvedenú zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, a to bez ohľadu na určenie typov zmlúv, ktoré majú povahu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože toto vymedzenie nebolo v súlade s nepriamymi účinkami smerníc týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv (smernica Rady 93/13/EHS). Z uvedeného dôvodu sa preto súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že na predmetnú zmluvu o úvere nemožno aplikovať ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo, a to hlavne zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava ktorá je v prospech spotrebiteľa. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy. Spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom, a má teda prednosť.

Vo vzťahu k posúdeniu namietanej aktívnej legitímácii žalobcu v tomto konaní je nevyhnutné zodpovedať otázku, či na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu. Podľa názoru súdu je pohľadávka banky voči svojim klientom takým druhom pohľadávky, ktorý spadá pod ustanovenie § 525 odsek 1 Občianskeho

zákonníka, a síce že postúpením pohľadávky banky na inú osobu, ktorá nie je bankou dochádza k zmene obsahu tejto pohľadávky. S pohľadávkou banky voči klientovi sú spojené špecifické povinnosti a požiadavky vyplývajúce zo zákona o bankách, a rovnako tak bankové tajomstvo. Postúpením takejto pohľadávky na inú osobu preto dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní s veriteľom (postupcom - bankou) a dlžníkom. Zákon o bankách však umožňuje postúpiť i pohľadávku banky voči klientovi, avšak za splnenia predpokladov vyžadovaných v ustanovení § 92 odsek 8, a to omeškanie klienta aspoň 90 dní po tom, čo ho banka písomne vyzvala na splnenie čo i len časti peňažného záväzku. Zároveň tak podľa názoru súdu spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), čo vyplýva z prvej časti druhej vety citovaného ustanovenia § 98 odsek 2, v zmysle ktorej už banka nemôže postúpenie pohľadávky uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka môže postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak za splnenia podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, ktoré banka môže realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

V súlade s ustanovením § 120 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku tak žalobca, ktorý si v tomto konaní uplatňuje postúpenú pohľadávku je povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, vrátane splnenia podmienok platného postúpenia. Žalobca súdu písomnú výzvu banky adresovanú žalovaným na plnenie nepreukázal. Žalobca však v tomto smere poukazoval na tú skutočnosť, že z prílohy č. 1, ktorá je súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva počet dní omeškania, a to 1243, čo znamená, že žalovaní boli v omeškaní viac ako rok so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, a preto bolo možné postúpiť pohľadávku i bez splnenia tejto podmienky, t.j. predchádzajúcej výzvy dlžníkom. Súd v tomto smere konštatuje, že i po pripustení tej skutočnosti, že v danom prípade bolo možné pohľadávku postúpiť i bez predchádzajúcej výzvy dlžníkom, súd nemal za preukázané to, že zo strany banky došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, resp. k inému ukončeniu záväzkového vzťahu uzatvoreného na jednej strane postupcom a na druhej strane žalovanými. Naopak žalobca súdu predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.7.2011, ktoré vykonal žalobca, na čo nebol oprávnený, pretože žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pritom nie je úkonom, ktorý možno podriaďiť pod pojem spravovanie úveru. Žalobca sa odvolával na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.3.2016, sp.zn. 12Co/223/2015, ktoré sčasti aj citoval, avšak v tomto konaní vzhľadom k postúpeniu pohľadávky dňa 15.12.2012 a konečnej splatnosti úveru dňa 20.2.2012 je evidentné, že išlo o postúpenie už celej splatnej pohľadávky.

Na základe uvedeného tak súd dospel k záveru, že ak predmetom postúpenia bola pohľadávka vo výške 9.623,92 eur, je zrejmé, že išlo aj o postúpenie nezročných splátok, pričom nebolo preukázané, žeby k zročnosti celej sumy došlo zosplatením bankou, a preto išlo o neplatné postúpenie pohľadávky, na ktoré súd prihliada aj bez námietky.

Na dôvažok súd uvádza, že i v prípade, ak by žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní ako aj platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2011 vzhľadom k uplatneniu si práva na zaplatenie splátok úveru splatných od 1.8.2010 do 1.7.2015 boli by všetky splátky úveru splatné v období od 1.8.2010 do 1.7.2011 premlčané v trojročnej premlčacej dobe upravenej v Občianskom zákonníku v súlade s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka.

Po vykonanom dokazovaní tak súd žalobu žalobcu po čiastočnom späťvzatí nepovažoval za dôvodnú, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 odsek 2 veta prvá v spojení s § 142 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 1.000 eur pre jeho čiastočné späťvzatie. K čiastočnému späťvzatiu došlo pre správanie žalovaných, ktorý uhradili sumu 1.000 eur po začatí konania, avšak súd žalobu žalobcu v tejto časti nemohol považovať za dôvodne podanú. V ostatnej časti mali žalovaní úspech, preto majú právo na náhradu trov konania potrebných pre účelné bránenie ich práva. Žalovaným preukázateľne trovy konania nevznikli, preto súd vyslovil, že im náhradu trov konania nepriznáva.

O trovách vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaní, na ktorých podporu v tomto konaní vystupoval vedľajší účastník mali v tomto konaní plný úspech, a preto vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom, a to za dva úkony právnej služby (1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. Vyjadrenie zo dňa 13.1.2016) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z tarifnej hodnoty vecí 5.552,40 eur, z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 190,89 eur podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky, paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za 2 úkony právnej služby. Na základe uvedeného preto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na trovách právneho zastúpenia 398,40 eur (2x190,89 eur + 1x8,04 eur/RP/ + 1x8,39 eur/RP/).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.